

„Super flumina Babylonis“. Iz Rima se vrne v Dubrovnik, kjer ga spozna glasoviti učitelj slikarstva Schindler. Ta mu je gorko priporočil, naj pojde v Monakovo. Medović ga je slušal in je vse nauke v Monakovo dovršil z odličnim uspehom. Vsako leto je dobil častno diplomo. Z veliko zlato medaljo so bile odlikovane njegove „Bakanalije“, ki so mu tudi pridobile svetovni glas. Odtlej je naslikal že dolgo vrsto krasnih umetnin. V „Dom in Svetu“ 1901, str. 428. smo poročali o razstavi njegovih slik, na str. 493. pa smo prinesli že njegovo sliko „Zbor kralja Tomislava“ s popisom. Priobčili bomo še več reprodukcij po slikah tega znamenitega hrvaškega slikarja. — „Čudna žival!“ (str. 573.) Res je čudna in tudi grozna! Še stara lisica se ji ne upa prav blizu. Prav gotovo ima izza dni mladostne norosti hude spomine na rogačeve klešče. Približala se mu je s svojim radovednim gobčkom, a rogač jo je prijel za nos in krepko stisnil. Nikdar več se ga ni lotila. Mladiči so zagledali to čudno žival. Vse strmi vanjo. A rogaču samemu je tesno pri srcu, ko vidi toliko radovedno družbo okoli sebe. Pa on zaupa v svoje klešče! — Weczerzick je specialist v slikanju živali. Opice, divjačino, tiče in ne vemo kako žival vse je že naslikal s prirodno natančnostjo. Tudi na naši sliki se lepo vidi naivna preprostost velike prirode.

Naš rojak slikar g. I. Žmitek je razstavil prošli mesec v Ljubljani dve krasni kopiji. Prva je kopija Sedovove slike „Car Ivan Grozni se naslaja ob pogledu na Vasiliso Melentjevo“. Izvršena je v isti velikosti kakor izvirnik. Snov je vzeta iz drame „Vasilisa Melentjeva“ pisatelja A. N. Ostrovskega. Vasilisa je zastupila peto ženo Ivana Groznega, da bi sama postala carica. Car jo opazuje, ko dremlje. V spanju izdaja svoj zločin. Car jo dá takoj umoriti. Sedov nam je naslikal trenutek, ko car posluša besede speče Vasilise. Slika je zanimiva po originalni svetlobi, ki pada skozi okno, a obraz Vasilise se mehko oddaljuje v mračni perspektivi. Dekoracija je izvršena natančno v vseh posameznostih povsem zgodovinsko. Krasna je harmonija barv. Druga kopija je posneta po Vasiliji Dimitrijeviča Poljenova sliki „Grešnica“. Judje pripeljejo grešnico pred Jezusa, hoteč ga vloviti v besedi. Judovska postava je zahtevala, da se prešestnica kamenja, rimska postava pa je Judom zabranila smrtno kazen. Jezus bi bil moral torej soditi ali zoper judovsko ali zoper rimsko postavo. A on jih je osramotil, ko je rekel: „Kdor izmed vas je brez greha, naj vrže prvi kamen v njo!“ Na sliki vidimo Jezusa, ki je pisal v pesku, v trenutku, ko vzdigne pogled na grešnico in na Jude. Vse osebe so slikane jako realistično. Sovražni in zvitji judovski obrazi, prestrašena, pred smrtjo trepetajoča grešnica, ki se kljubavno upira in stiska pesti — to so podobe nepresegeljive izrazitosti. Tudi Kristusa je naslikal Poljenov realistično kot utrujenega

potnika, ki je ravnokar prišel ožgan od solnca z gorske poti. To nas moti, ker Jezusovemu značaju bolj odgovarja nežna milina. Barve so krasne, gorka svetloba orientalska je razlita nad sliko in množica podob jej daje izredno živost in mnogovrstnost. Original je dolg nad 7 m, širok nad 4 m in je stal 40.000 rubljev. Kupil ga je ruski narodni muzej imperatorja Aleksandra III. v Peterburgu. Žmitkova kopija je mnogo manjša od izvirnika.

Ti kopiji je izvršil g. Žmitek v Peterburgu, kamor je šel iskat umetniške izobrazbe. Rojen je bil l. 1874. v Kropi. Obiskoval je obrtno šolo v Ljubljani, potem umetno-obrtno šolo na Dunaju. L. 1898. je šel v Peterburg, kjer je dovršil risarsko šolo imperatorskega društva za pospeševanje umetnosti. Zgodovinskega slikanja se je učil pri prof. Rěpinu, pozneje pa je vstopil kot genrist pri prof. V. E. Makovskem. V teh kopijah je pokazal, da se je vglobil v duha ruske slikarske šole, katera si je pridobila v umetniškem svetu že velik ugled in obče priznanje. Na str. 568. podajemo podobo, katero je narisal pri umetniškem sestanku. Ruski umetniki se sploh odlikujejo po veliki vztrajnosti. Pri svojih sestankih in zabavnih večerih vedno skrbé tudi za pravo umetnost, in marsikaka dobra misel se vrže mimogredé na papir. Tako je tudi gospod Žmitek précej umetniško izrabil obisk Srba Ivanovića, kateri si je zaradi stave naložil težko nalogo, da prepotuje peš celo Evropo.

Rusi o Prešernu. Kijevski učeni zbornik „Universitetskija Izvěstija“ pravi, ocenjujoč Koršev prevod Prešernovih poezij: „Slovenski pesnik, katerega mremo prištevati najodličnejšim slovanskim lirikom, je našel v ruski književnosti redko, v svoji vrsti prav čudovito priznanje, kakršnega je doseglo doslej le malo zapadno-slovanskih poetov.“ O Korševem prevodu pravi omenjeni zbornik, da „pri popolni umetnosti ruskega stiha podaje točno obliko in duha izvirnika.“

Akademični slikar g. Josip Germ v Pragi je izdal pred kratkim v lastni založbi izvrstno sliko po svoji krasoti znanega „Belopeškega jezera“, enega najlepših planinskih biserov. Gospod Germ se je globoko zamislil v čudovite barvene spojine, katere očarajo oko, kadar gleda v to temno, skrivnostno vodeno zrcalo, obdano od nebotičnih gorâ, med katerimi kraljuje visoki Mangart. Tu mrzle skale, tam nežno, a gorko življenje planinskih cvetic, v sredi pa v svoji temnoti nekako melanholično jezero — to je krasen predmet za umetniški čopič. Gosp. Germ je svojo oljnato sliko dal prirediti za barvano avtotipijo. Tudi v tisku se je popolnoma ohranil značaj oljnate slike. Vsekako je ta podoba vredna, da si ž njo okrasé Slovenci svoja stanovanja; zlasti hribolazcem bo dragocen spomin na krasno gorenjsko planinsko prirodo. Cena je jako zmerna: Slika na kartonu stane 6 K, v gladkem jelševem okvirju s steklom 12 K, v vzorkovem okvirju